

Όσιος Νικηφόρος ο Μονάζων: Από το βίο του άγιου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου και του αγίου Αρσενίου

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Από το βίο του αγίου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου

Ο θεῖος Θεοδόσιος εἶχε πληγωθεῖ τόσο πολύ ἀπὸ τὸ γλυκὸ βέλος τῆς ἀγάπης καὶ ἦταν δεμένος τόσο πολύ ἀπὸ τὰ δεσμά τῆς, ὥστε τὸ «Θ' ἀγαπήσεις τὸν Κύριο, τὸ Θεό σου, με ὅλη σου τὴν καρδιά, με ὅλη σου τὴν ψυχὴ καὶ με ὅλη τὴ διάνοιά σου», αὐτὴ τὴν υψηλὴ καὶ θεῖα ἐντολὴ, φρόντιζε νὰ τὴν ἐκπληρῶνι με ἔργα, πράγμα που δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ με ἄλλον τρόπο παρὰ με τὴν συγκέντρωση τῶν φυσικῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς μόνο στὸν πόθο τοῦ Δημιουργοῦ καὶ σὲ κανένα ἄλλο ἀπὸ τὰ παρόντα.

Νουθετώντας λοιπὸν μ' αὐτὲς τὶς νοερὲς ἐνέργειές τῆς ἦταν φοβερός στους πολλούς, ἀλλὰ καὶ ὅταν μάλωνε τοὺς υποτακτικούς του, τοὺς ἦταν ποθητός καὶ

γλυκὺς σε ὅλα.

Ποιος ἄλλος ἦταν σαν κι αὐτόν τόσο ωφέλιμος ἐνῶ συναναστρεφόταν με πολλούς;

Ἦ τόσο ικανὸς νὰ μαθαίνει στους υποτακτικούς του νὰ συνάγουν τις αἰσθήσεις τους καὶ νὰ τις στρέφουν στο εσωτερικό τους, ἔτσι ὥστε αὐτοί, παρά τους θορύβους του Κοινοβίου, νὰ ζουν με περισσότερὴ γαλήνη ἀπὸ τους ερημίτες;

Καὶ συγχρόνως ὁ ἴδιος καὶ με τὸ πλῆθος νὰ βρίσκεται ἀλλὰ καὶ ἀπομονωμένος νὰ εἶναι;

[Σχόλιο οσίου Νικηφόρου τοῦ Μονάζοντος τοῦ ἐν Ἀθῶ]: Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ ὁ Μέγας Θεοδόσιος, με τὸ νὰ συνάγει καὶ νὰ στρέφει μέσα του τις αἰσθήσεις, πληγώθηκε ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ἀπὸ τὸ βίο τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου

Ὁ ἅγιος Ἀρσένιος φύλαγε καὶ τούτῃ τὴν ἀξιοθαύμαστη συνήθεια: δὲν ἀνακινούσε ἀγιογραφικὰ ζητήματα οὔτε γιὰ συζήτηση οὔτε γιὰ ἀλληλογραφία. Ὅχι πῶς δὲν εἶχε τὴ δυνατότητα -κάθε ἄλλο.

Γι' αὐτόν ἡ ωφέλιμη ομιλία ἦταν τόσο εὐκόλη, ὅσο γιὰ τους ἄλλους ἡ συνηθισμένη ομιλία.

Ἀλλὰ ἡ συνήθεια τῆς σιωπῆς καὶ ἡ ἀποστροφή ποὺ ἐνιωθε γιὰ τὴν ἐπίδειξη ἦταν τὰ αἷτια τῆς τακτικῆς του.

Γι' αὐτό λοιπὸν καὶ στις ἐκκλησίες καὶ στις συνάξεις φρόντιζε πάρα πολὺ μῆτε ἄλλους νὰ βλέπει, μῆτε ἄλλοι νὰ τον βλέπουν, ἀλλὰ στεκόταν πίσω ἀπὸ καμία κολῶνα ἢ κάτι ἄλλο ποὺ ἐμπόδιζε τὴ θέα κι ἐκρυβε τὸν εαυτό του, ὥστε ἀθέατος ν' ἀποφεύγει τὴ συντροφιά των ἄλλων.

Καὶ τούτο γιὰτὶ ἤθελε νὰ προσέχει στὸν εαυτό του καὶ νὰ συγκεντρώνει τὸ νοῦ του μέσα του, κι ἔτσι νὰ ἀνυψώνεται εὐκόλα στὸ Θεό.

[Σχόλιο οσίου Νικηφόρου τοῦ Μονάζοντος τοῦ ἐν Ἀθῶ]: Ἰδοὺ λοιπὸν καὶ τούτος ὁ θεῖος ἄνθρωπος, ὁ ἐπίγειος ἄγγελος, συγκεντρώνει τὸ νοῦ του μέσα του, γιὰ νὰ ἀνυψώνεται ἀπὸ ἐκεῖ εὐκόλα στὸ Θεό.

Ἀπὸ τὴν «Φιλοκαλία των Ἱερῶν Νηπτικῶν», τόμος δ', των ἐκδόσεων τοῦ Περιβόλι τοῦ Παναγίας. Μετάφραση Ἀντώνιος Γαλίτης.

Πηγή: pemptousia.gr/ Ἐπιμέλεια Στέλιος Κούκος